

Voorleesverhaal

**VADERS
VOOR
LEZEN**

2014 • 2015

VOOR
KINDEREN
VAN
4 TOT 6 JAAR

LEES
15 MINUTEN
PER DAG

**EEN BIJZONDERE
VERRASSING VAN DE
DRIE JONGETJES**

van

MARIANNE BUSSE & RON SCHRÖDER

EEN BIJZONDERE VERRASSING VAN DE DRIE JONGETJES

Jan, Joep en Joris spelen boven tikkertje.

Jan is de tikker, en Joep en Joris rennen als gekken schreeuwend in het rond.

‘Hou daar eens even héél snel mee op!’ roept mama vanuit haar slaapkamer.

‘Zijn jullie nou mal! Ik weet zeker dat zelfs de burens jullie kunnen horen.’

‘We stoppen al!’ roept Joris terug.

En dan lopen de jongetjes naar de slaapkamer van papa en mama.

‘Wat ben je aan het doen?’ vraagt Jan. Hij kijkt stomverbaasd naar zijn moeder die in supergekke kleren voor de spiegel staat.

‘Ik ga vanavond naar een feestje,’ zegt mama opgewekt.

‘Een verkleedfeestje zeker,’ zegt Joep.

‘Je ziet er niet uit, mam!’ roept Joris gierend van het lachen. ‘Je lijkt wel een heks!’

‘Dat was ook de bedoeling,’ zegt mama tevreden. ‘Mijn vriendin Els gaat namelijk trouwen en nu is er als verrassing een vrijgezellenfeestje voor haar geregeld. Dat betekent dat dat haar laatste feestje zal zijn voor ze echt gaat trouwen. Al haar vriendinnen komen, en we hebben met elkaar afgesproken dat iedereen verkleed komt. En daarom ga ik vanavond dus als heks.’

De drie jongetjes vinden het reuze grappig. ‘Gaat iedereen als heks?’ vraagt Joris.

‘Nee, hoor,’ zegt mama. ‘Vriendin Roos gaat als prinses, en er gaan ook vriendinnen als Roodkapje en als Sneeuwwitje of als toverfee. Het wordt namelijk een echt sprookjesfeest.’

‘Krijgt iedereen zo’n feestje voordat ze gaan trouwen?’ vraagt Joep.

‘Niet altijd,’ zegt mama. ‘Alleen als de bruid dat zelf ook leuk vindt. Misschien krijgen jullie later ook wel zo’n feest als je gaat trouwen.’

‘Kom nou!’ roept Joep. ‘Ik ga toch zeker niet trouwen?’

‘Ik ook niet,’ zegt Joris. ‘Ik wil geen vrouw hoor. Ik heb liever een hond! Dat is toch zeker veel leuker?’

‘Dank je!’ roept mama lachend.

‘Nou ja,’ zegt Jan goedig. ‘Jij bent ook wel leuk, hoor.’

‘Gelukkig maar,’ zegt mama. Ze tekent nog even een dikke zwarte heksenpukkel op haar neus en zet een brilletje.

‘En nú ga ik jullie pakken...’ roept mama even later met een heksenstemmetje. En dan rennen de jongetjes zo snel als ze kunnen de trap af. Want ineens vinden ze hun moeder toch wel een beetje griezelig.

Even later stormen Jan, Joep en Joris de woonkamer in.

‘Mama is eng, joh!’ roept Jan naar papa.
‘Wisten jullie dat nog niet dan?’ vraagt papa lachend.
‘Nou,’ zegt Joep. ‘Je zult het niet geloven. Maar ze is net een échte heks.’
Even later stapt mama de kamer in.
‘Daar is ze al!’ zegt Joris.
Papa weet niet wat hij ziet. ‘Wat zie je er geweldig uit, schat,’ zegt hij grijnzend.
‘Volgens mij ben je nog nooit zo mooi geweest!’
De drie jongetjes moeten er erg om lachen.
‘En ga je nu dus zó naar het feest?’ vraagt Jan.
‘Ja, natuurlijk,’ zegt mama. ‘Els zal wel een beetje raar opkijken als ze al die verklede vrouwen ziet als we haar ophalen. Dat wordt lachen, want ze weet echt nog van niets.’
‘Ik denk dat ze zich kapot schrikt,’ zegt papa.
‘Ben je mal!’ roept mama. ‘Ze vindt het vast geweldig. Els is net als ik dol op verrassingen!’

‘Ben jij dan ook dol op verrassingen?’ vraagt Jan even later.
‘Ja, natuurlijk,’ zegt mama. ‘Dat vind ik altijd hartstikke leuk.’
‘Maar kom je vanavond wel weer terug?’ vraagt Joep een beetje bezorgd.
‘Nee,’ zegt mama. ‘Vanavond hebben we het feest, en daarna blijf ik een nachtje in een hotel. Morgen gaan we dan met z’n allen nog een dagje winkelen. En dan kom ik weer naar huis.’
‘Moeten wij dan helemaal alleen thuis blijven?’ vraagt Joris verontwaardigd.
‘Ho, ho,’ roept papa. ‘Ik ben er toch zeker óók nog!’
‘Maar jij kan niet koken,’ zegt Joep.
‘Nee,’ zegt Joris tevreden. ‘Dat zal dus friet worden.’
‘Goed plan,’ zegt papa. ‘Dat vind ik zelf ook wel lekker makkelijk.’
‘Heb je nog tijd voor koffie?’ vraagt papa aan mama.
Mama kijkt eens op de klok. ‘Ja hoor,’ zegt ze dan. ‘Ik hoef pas over een uur weg. En mijn koffer ligt boven al klaar op bed. Dus ik heb nog wat tijd.’
‘Gaan jullie boven nog maar even lekker spelen,’ zegt papa tegen de jongetjes.
‘Ik roep jullie wel als mama weggaat. Dan kunnen jullie haar uitzwaaien.’
Vrolijk zingend rennen de drie jongetjes de trap op naar hun kamer.
‘Wat hebben we toch grappige kinderen,’ zegt mama vertederd tegen papa.

‘Best wel zielig dat mama vannacht alleen slaapt,’ zegt Jan. ‘Laten we als verrassing onze beren in haar koffer stoppen. Dan kunnen die gezellig bij haar in bed liggen. En dan maken we ook wat mooie dingen voor haar. Dan kan ze daar haar hotelkamer mee versieren.’

‘Zou ze dat wel leuk vinden?’ vraagt Jan.

‘Natuurlijk!’ roept Joep. ‘Mama is toch dol op verrassingen? Dat heeft ze net zelf nog gezegd.’

De jongetjes pakken meteen hun beren en maken mama’s koffer open. Het koffertje zit vol met kleren, en ook nog twee paar schoenen en een glitter-pan-ty.

‘De beren kunnen er niet meer bij,’ zegt Jan een beetje treurig. ‘Wat jammer nou!’

‘Maar het moet toch echt,’ zegt Joep. ‘Want anders hebben we geen verrassing voor mama.’

‘Wacht maar even,’ zegt Joris. Hij pakt meteen een paar onderbroeken uit de koffer. ‘Die kunnen er best uit,’ zegt hij. ‘Ik hou mijn onderbroek ook wel eens twee dagen aan.’

‘En als er dan een vlek in zit?’ vraagt Joep.

‘Dan ook,’ zegt Jan. ‘Dat ziet toch zeker niemand?’

Daarna pakt Joep nóg een stapeltje kleren uit mama’s koffer en legt die in hun eigen klerenkast. En ja, hoor. Dan passen de beren ineens wél in de koffer.

‘Goed gedaan,’ zegt Joris tevreden. ‘En wat zullen we nu voor mama gaan maken?’

‘Een mooie verftekening,’ zegt Jan.

‘Ja,’ zegt Joris. ‘Die kan ze dan in haar hotelkamer ophangen.’

En dat vinden de drie jongetjes een prima idee. Even later zitten ze op hun kamer aan tafel te verven. En ze maken de ene verftekening na de andere.

‘Jongens, komen jullie mama uitzwaaien?’ roept papa.

Meteen rennen de jongetjes met hun tekeningen naar de slaapkamer van hun ouders.

Snel doen ze het koffertje weer open.

‘Is de verf nog nat?’ vraagt Jan.

‘Blaas jij maar even,’ zegt Joep. Maar het blazen helpt niet zo erg.

‘Nou ja,’ zegt Joris. ‘Geeft niets. Vanavond zijn ze heus wel droog.’

Dan stoppen ze de tekeningen snel tussen de spullen in de koffer en ritsen ze het koffertje weer dicht.

‘Wat zit daar op je hand?’ vraagt papa als de jongetjes beneden komen. ‘Hebben jullie soms geverfd?’

‘Ja,’ zegt Jan. ‘Dat vonden we leuk.’

Dan stapt mama de gang in. ‘Pak jij mijn koffer, schat?’ vraagt ze aan papa.

‘Dan kan ik de jongens nog even een kus geven.’

‘Zullen jullie lief zijn?’ vraagt mama.

De jongens knikken zo hard dat hun hoofden er bijna af vliegen.

Even later legt papa de koffer in de auto. En dan rijdt mama al zwaaiend en toeterend de straat uit.

‘Willen jullie eigenlijk nog verder verven?’ vraagt papa.

‘Nee,’ zeggen de drie jongetjes. ‘We zijn klaar.’

‘Goed,’ zegt papa. ‘Gaan jullie boven dan eerst alles netjes opruimen.’

Een tijdje later komt papa even om een hoekje kijken. ‘Laat maar eens zien wat jullie allemaal hebben gemaakt.’

‘O, niks,’ zegt Jan.

‘Het was allemaal stom,’ zegt Joep.

‘Gewoon mislukt,’ zegt Joris. ‘We hebben het al weggegooid.’

‘Hm,’ zegt papa. Hij kijkt in de prullenbak.

‘En wáár hebben jullie het dan in weggegooid? Want de prullenbak is helemaal leeg.’

De drie jongetjes kijken elkaar aan. ‘Eh...’ zegt Joris. ‘Vergeten.’

Papa kijkt de jongetjes eens aan. ‘Wát hebben jullie gedaan?’ vraagt hij streng.

‘Zullen we het dan maar zeggen?’ vraagt Jan.

‘Ja,’ zegt Joep.

‘We hebben een verrassing voor mama,’ zegt Joris. ‘Omdat mama zo van verrassingen houdt.’

‘Ja,’ gaat Jan verder. ‘En nu mag ze vannacht dus voor één keer met onze beren slapen. En we hebben ook verftekeningen voor haar gemaakt en die hebben we in haar koffer gestopt.’

‘Paste dat er dan allemaal wel in?’ vraagt papa.

‘Ja hoor,’ zegt Joep. ‘Want we hebben er eerst van alles uitgehaald.’

Nu wordt papa een beetje rood. ‘En wát hebben jullie er dan uitgehaald?’ vraagt hij een beetje boos.

Snel halen de jongens mama’s onderbroeken, haar nachthemd en haar andere kleren uit hun kast. ‘Dit hebben we allemaal uit haar koffer gehaald,’ zegt Joris trots. ‘En toen paste het ineens wél.’

Papa kijkt geschrokken naar de kleren van mama. Maar dan begint hij ineens te bulderen van het lachen. ‘Wat zal mama vanavond blij met jullie zijn als ze in het hotel komt,’ roept hij.

‘Ja, hè?’ zeggen de jongetjes trots. ‘Dat hebben we goed gedaan. Mama zal wel heel blij zijn als ze haar koffer openmaakt.’

‘Tja,’ zegt papa dan bedenkelijk. ‘Ik snap dat jullie het goed hebben bedoeld. Maar ik denk dat mama vanavond helemáál niet blij zal zijn als ze haar koffer

openmaakt. Jullie hebben allerlei spullen uit de koffer gehaald die mama écht nodig zal hebben. En dat is niet zo fijn.'

'Ze heeft anders wél onze beren mee,' zegt Jan. 'En dat is toch ook leuk?'

Papa wrijft eens bezorgd over zijn kin. Hoe moet dat nou? denkt hij.

Maar even later krijgt papa een idee. Hij pakt een lege doos uit de schuur en legt daar alle spullen in die de jongens uit mama's koffer hebben gehaald.

Daarna stopt hij er nog een klein flesje wijn in, en een zakje met nootjes.

Als laatste schrijft papa dan nog een lieve kaart. De drie jongetjes mogen er ook hun naam opzetten.

Als alle spullen netjes in de doos zitten, haalt papa een rol cadeaupapier tevoorschijn en pakt de doos heel mooi in. 'Nog een lint met een strik, en dan is het klaar,' zegt hij tevreden. 'En nu gaan jullie als een haas je jas aantrekken en naar de auto!'

Een uurtje later stappen ze het hotel binnen waar mama die nacht gaat slapen. 'Alstublieft,' zegt papa tegen de mevrouw achter de balie. 'Deze jongens komen een cadeautje voor hun moeder brengen, want die logeert hier vannacht namelijk. Maar het is wel een verrassing, dus u mag deze doos pas geven als ze het hier komt ophalen.'

De mevrouw snapt er eerst niets van. Maar dan vertellen de jongetjes wat ze hebben gedaan.

De mevrouw van het hotel begint te gieren van het lachen. 'Het zal je maar gebeuren!' roept ze hikkend. 'Niet eens een schone onderbroek in je koffer!'

Nou,' zegt de mevrouw als ze uitgelachen is. 'Ik zal er in elk geval voor zorgen dat uw vrouw de mooiste kamer van het hele hotel krijgt. En ik zal haar met een deze prachtig ingepakte doos geven als ze hier aankomt. Laat dat maar aan mij over!'

'Afgesproken,' zegt papa vrolijk. En dan loopt hij snel met de jongetjes terug naar de auto.

Als ze samen in het donker weer terug naar huis rijden, denkt papa: wat heb ik toch ontzettend leuke jongetjes. Maar een beetje lastig zijn ze soms wel...

En ja, dát is natuurlijk helemaal waar!

Marianne Busser & Ron Schröder

Wat vond jij van dit voorleesverhaal?

Deel jouw voorleesmoment (foto) en je mening over het voorgelezen verhaal met ons op @vvlezen onder vermelding van @<bedrijf waar je werkt> en maak kans op een mooie prijs!

WWW.VADERSVOORLEZEN.NL

Colofon

Dit verhaal is een uitgave van de Leescoalitie. Tekst: Marianne Busser & Ron Schröder. Illustratie: Dagmar Stam
Met dank aan: Uitgeverij Van Holkema en Warendorf. Vormgeving: Moker Ontwerp